

113.

**OBWIESZCZENIE
MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ**

z dnia 25 stycznia 1934 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 19 lipca 1919 r. o przymusowym szczepieniu ochronnym przeciwko ospie,

Na podstawie ust. 2 art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o rozciągnięciu na obszar górnośląskiej części województwa śląskiego mocy obowiązującej ustawy z dnia 19 lipca 1919 r. o przymusowym szczepieniu ochronnym przeciwko ospie (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 650), ogłaszam jednolity tekst ustawy z dnia 19 lipca 1919 r. o przymusowym szczepieniu ochronnym przeciwko ospie (Dz. P. P. P. Nr. 63, poz. 372), rozciągniętej rozporządzeniem Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 5 marca 1921 r. (Dz. Urz. M. b. Dz. P. Nr. 11, poz. 64) na obszar województw poznańskiego i pomorskiego, rozporządzeniami Rady Ministrów z dnia 24 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 100, poz. 720) na obszar województw nowogrodzkiego, poleskiego, wołyńskiego, oraz na powiaty grodzieński, wołkowyski i białowieski województwa

białostockiego, i z dnia 1 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 569) na obszar ziemi wileńskiej, oraz rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 650) na obszar górnośląskiej części województwa śląskiego, z uwzględnieniem zmian, wynikających z ustawy z dnia 28 listopada 1923 r. w przedmiocie zniesienia Ministerstwa Zdrowia Publicznego (Dz. U. R. P. Nr. 131, poz. 1060), z rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 18 stycznia 1924 r. w przedmiocie rozdziału kompetencji Ministra Zdrowia Publicznego (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 86), z rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1924 r. w przedmiocie zmian w kwotach pieniężnych (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 89), z rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przekazaniu zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawach zdrowia publicznego Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 493), z rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 lipca 1932 r. o wprowadzeniu nazwy „Minister Opieki Społecznej” i „Ministerstwo Opieki Społecznej” (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 597), z rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86), z rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 czerwca 1927 r. o Państwowym Zakładzie Higjeny (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 477), z ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 294), oraz wprowadzonych art. 2 ustawy z dnia 25 lutego 1926 r. o zmianie art. 7 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 63, poz. 371) i zmianie art. 4 ustawy o przymusowym szczepieniu ochronnym przeciwko ospie z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 63, poz. 372), (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 28, poz. 167).

Podany w załączniku tekst ustawy obowiązuje na całym obszarze Państwa od dnia 7 listopada 1933 r.

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

Załącznik do obw. Ministra Opieki
Społecznej z dnia 25 stycznia 1934 r.
(poz. 113).

U S T A W A

z dnia 19 lipca 1919 r.

o przymusowym szczepieniu ochronnym przeciwko ospie.

Art. 1.

W Państwie Polskiem wszystkich mieszkańców obowiązuje przymusowe szczepienie ochronne przeciwko ospie.

Art. 2.

Przymusowemu szczepieniu ochronnemu przeciwko ospie podlegają:

- a) pierwszemu — wszystkie dzieci nowonarodzone, przyczem szczepienie u nich dokonane być powinno przed upływem pierwszego roku życia;
- b) powtórnemu — wszystkie wogóle dzieci w 7-ym roku życia; zwolnione od szczepienia mogą być tylko te dzieci, które w ciągu ostatnich 5-ciu lat przed terminem ich urzędowego powtórnego szczepienia miały zaszczepioną ospę ochronną z wynikiem dodatnim, wreszcie te dzieci, dla których szczepienie ochronne przeciwko ospie według opinii lekarza urzędowego byłoby bezwzględnie szkodliwe dla zdrowia.

Szczepienie ochronne u dzieci, zwolnionych od szczepienia we wskazanym terminie, winno być odłożone do następnego terminu szczepienia;

- c) wszystkie wogóle osoby, które wskutek jakichkolwiek przyczyn nie były jeszcze przeciw ospie zaszczepione lub nie przeszły powtórnego szczepienia przeciwko ospie, a to w myśl ustępu b) niniejszego artykułu.

Art. 3.

Szczepienie ochronne przeciwko ospie w terminach urzędowych odbywa się bezpłatnie.

Świadectwo o skutecznym przyjęciu się ospy wydaje się bez poboru jakichkolwiek bądź opłat.

Przymusowe szczepienie ochronne przeciw ospie winno odbywać się zwyczajnie dwa razy do roku; miejsca i zwyczajne terminy dorocznych szczepień wyznacza Ministerstwo Opieki Społecznej.

W razie niebezpieczeństwa epidemii ospy może powiatowa władza administracji ogólnej zarządzić szczepienie z konieczności, któremu podlegają wszyscy mieszkańcy danej gminy lub części gminy.

Art. 4.

Wydatki, wynikające z wykonania przepisów art. 3, obciążają powiatowe związki komunalne z możliwością przrzucania tych kosztów na dotyczące gminy miejskie i wiejskie oraz wydzielone z nich gminy miejskie. Niefachowego pomocniczego personelu oraz pomieszczenia z odpowiedniemi oświetleniem względnie opałem dostarcza gmina, na której obszarze szczepienie się odbywa.

Art. 5.

Nadzór nad prawidłowością szczepień ochronnych przeciwko ospie należy do powiatowej władzy administracji ogólnej.

Art. 6.

Zarządy gmin obowiązane są sporządzać corocznie dokładne listy imienne osób, podlegających szczepieniu ospy.

Sposób i terminy sporządzania list określi Minister Opieki Społecznej w drodze rozporządzenia.

Art. 7.

Ministerstwo Opieki Społecznej zakłada w miarę potrzeby Instytuty Państwowe do wyrobu szczepionki przeciwospowej. Do szczepień ochronnych przeciwko ospie wolno używać tylko szczepionki z Państwowego Zakładu Higieny lub z jego składów, albo też z takich zakładów, które uzyskały od Ministerstwa Opieki Społecznej prawo wyrobu i sprzedaży szczepionki w obrębie Państwa Polskiego.

Art. 8.

Rodzice, opiekunowie i wogóle osoby, do których należy opieka nad dziećmi, podlegającymi szczepieniu (art. 2), odpowiedzialni są za to, aby dzieci te w przepisanych terminach były zaszczepione.

Dzieci niezaszczepionych nie wolno przyjmować do szkół lub innych zakładów naukowych lub wychowawczych.

Przeszkadzanie poddaniu się innym osobom szczepieniu ochronnemu lub namawianie ich do uchylecia się od szczepienia podlega karze (art. 9).

Art. 9.

Przekroczenia przepisów niniejszej ustawy lub rozporządzeń, wydanych na jej podstawie, o ile czyn karygodny nie podlega ukaraniu w myśl ogólnych postanowień karnych, względnie w myśl ustawy o zwalczaniu chorób zakaźnych, będą karane w drodze administracyjnej grzywnami do 200 zł lub aresztem do 14 dni, a w razie popełnienia przekroczenia przez funkcjonariuszów publicznych — według właściwych przepisów dyscyplinarnych.

Art. 10.

Wprowadzenie w wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Opieki Społecznej.